

Bodhidharma, de grootste zenmeester #15 deel 1

Geliefde Osho,

Als iemand vastbesloten is verlichting te bereiken, wat is de meest essentiële methode die hij kan beoefenen?

De meest essentiële methode, die alle andere methoden insluit, is de mind beschouwen.

Maar hoe kan één methode alle andere insluiten?

De mind is de wortel waaruit alle dingen groeien. Als je de mind kunt begrijpen, is al het andere ingesloten. Het is als met een boom. Al zijn fruit en bloemen, zijn takken en bladeren, zijn afhankelijk van zijn wortel.

Als je zijn wortel voedt, vermenigvuldigt een boom zich. Als je zijn wortel afkapt, sterft hij. Diegenen die de mind begrijpen bereiken verlichting met minimale inspanning. Diegenen die de mind niet begrijpen oefenen tevergeefs. Al het goede en kwade komt van je eigen verstand. Iets voorbij de mind vinden is onmogelijk.

Maar hoe kan de mind beschouwen inzicht worden genoemd?

Als een grote bodhisattva diep in perfecte wijsheid graaft, realiseert hij ... de activiteit van zijn verstand heeft twee aspecten, zuiver en onzuiver... het zuivere verstand vindt verrukking in goede daden, het onzuivere verstand denkt kwaad.

Diegenen die niet geraakt worden door onzuiverheid zijn wijzen. Zij ontstijgen lijden en ervaren de zaligheid van nirvana. Alle anderen, gevangen door het onzuivere verstand en verstrikt in hun eigen karma, zijn sterfelijk. Ze drijven door de drie rijken en lijden ontelbare kwellingen, en dat allemaal omdat hun onzuivere verstand hun ware zelf verduistert.

De sutra van de tien stadia zegt: "in het lichaam van stervelingen is de onvernietigbare boeddhanatuur. Zoals de zon vult zijn licht eindeloze ruimte, maar eenmaal versluiert door de donkere wolken van de vijf schaduwen, is het als een licht in een pot, uit het zicht verborgen."

En de nirvana sutra zegt: "alle stervelingen hebben de boeddhanatuur, maar ze is bedekt door duisternis waar ze niet aan kunnen ontsnappen. Onze boeddhanatuur is bewustzijn: om bewust te zijn en anderen bewust te maken. Bewustzijn realiseren is bevrijding."

Al het goede heeft bewustzijn als wortel. Uit deze wortel van bewustzijn groeit de boom van alle deugden en de vrucht van nirvana.

De sutras van vanmorgen zijn onderdeel van een speciale preek door Bodhidharma die de "Doorbraak preek" wordt genoemd. Ik zou willen dat je het woord "doorbraak" begrijpt.

Je kent een ander woord dat dichtbij "doorbraak" staat en dat is "afbraak". De mind heeft beide mogelijkheden.

Onder spanning, ongerustheid, wanhoop kan er een afbraak plaatsvinden, maar afbraak is geen doorbraak. Afbraak brengt je onder de mind; het is waanzin. Doorbraak komt voort uit schouwen van de mind in diepe stilte, in groot bewustzijn. Dan ga je voorbij de mind en aan de mind voorbijgaan betekent authentieke geestelijke gezondheid bereiken.

De mind is precies in het midden. Je bent niets dan een puinhoop. Als je eraan voorbij kunt gaan, groeit intelligentie in je, als je er onderdoor gaat, verdwijnt elke intelligentie die je had.

Maar in ieder geval, zowel in afbraak als in doorbraak, ben je uit je mind. Dat is waarom er een zekere gelijkenis is tussen de verlichte persoon en de gek. De gek is door een afbraak gegaan maar hij is uit de mind. De verlichte persoon is voorbij de mind gegaan, het is een doorbraak. Hij is ook uit de mind maar omdat hij aan de mind voorbij is gegaan, bereikt hij de ultieme geestelijke gezondheid, grote intelligentie, een helderheid die de mind niet kan bevatten.

Maar de gelijkenis is dat beiden uit de mind zijn en de mind kan allebei interpreteren als verlicht of als gek. Daarom is er iets vreemds gebeurd in het Oosten en in het Westen. Er zijn veel verlichte mensen in het Westen die in gekkenhuizen zitten omdat Westerse psychologie niet gelooft in enige doorbraak.

Voor iedereen die uit de mind gaat is er maar één interpretatie mogelijk: dat hij gek is geworden.

In het Oosten zijn er veel gekken die aanbeden worden als zijnde verlicht omdat het Oosten uit de mind gaan interpreteert als een doorbraak. Ik heb een paar gekken ontmoet die niet verlicht waren maar die aanbeden werden als God.

In een plaats vlakbij Jabalpur was er een man die half verlamd was en totaal gek, maar duizenden mensen verzamelden zich rondom hem. Hij had niets te zeggen en er was geen licht in zijn ogen en er was geen vreugde in zijn bestaan.

Ik had de gewoonte erheen te gaan en gewoon daar te zitten en te kijken naar de man en naar wat de mensen aan het doen waren. Hij leefde bijna alleen maar op thee. Het was moeilijk voor hem om thee te drinken omdat de helft van zijn lichaam verlamd was, dus hij kon alleen maar de helft van zijn mond bewegen, de andere helft was daartoe niet in staat. Dus terwijl hij thee dronk droop zijn speeksel in de thee. Het was een lelijk gezicht. En de volgelingen namen de kop thee weg als hij er een paar slokjes van had genomen en dan deelden ze het uit aan de mensen als *prasad*, als een gift van God.

Ik keek naar deze totale onzin... en de man was niet in staat zelfs maar een enkel woord te uiten. Overal elders in de wereld zou hij in een gekkenhuis gezeten hebben, maar in India is de afbraak verkeerd begrepen als een doorbraak. En in het Westen is zelfs een doorbraak begrepen als een afbraak.

Een geweldige synthese is nodig tussen Westerse psychologie en Oosters begrip van de mind. Dit zijn totaal en diametraal tegenover elkaar staande dimensies. Afbraak brengt je terug tot de staat van de dieren, en doorbraak brengt je naar je ultieme bloei, je boeddhaschap. En hun gebeuren is zo verschillend, zo kwalitatief verschillend, dat ze gemakkelijk onderscheiden kunnen worden.

Doorbraak gebeurt alleen bij iemand die mediteert. Afbraak gebeurt met iedereen wiens mind te gespannen is geworden, onverdraaglijk gespannen, zodat hij alle controle over het mind mechanisme verliest, en valt.

De naam van de preek is enorm betekenisvol. Het Oosten is er zich al eeuwenlang bewust van dat de gek en de verlichte een zekere gelijkenis vertonen. Ze zijn beiden uit de mind, maar op dat punt eindigt de gelijkenis. De ene is voorbijgegaan, naar de sterren; de ander is ondergegaan naar donkerder ruimten. Doorbraak is de ware wetenschap van meditatie.

De sutra:

Als iemand vastbesloten is verlichting te bereiken, wat is de meest essentiële methode die hij kan beoefenen? De meest essentiële methode, die alle andere methoden insluit, is de mind beschouwen.

Bewust te zijn van de mind is een getuige zijn van de mind. Als het getuige-zijn sterker wordt, begin je je al voorbij de mind te voelen. Langzaam, langzaam groeit de afstand. Je getuige bereikt een zonnige piek en de mind is achtergelaten in de donkere valleien, ver weg. Je kunt nog steeds de echo's horen, maar ze doen je helemaal niets meer. Je bent buiten hun greep.

De discipel vroeg: *'Maar hoe kan één methode alle andere insluiten?'*

En Bodhidharma zegt: *'De mind is de wortel waaruit alle dingen groeien, van waanzin tot verlichting. Als je de mind kunt begrijpen, is al het andere ingesloten. Het is als met een boom. Al zijn fruit en bloemen, zijn takken en bladeren, zijn afhankelijk van zijn wortel.*

Als je zijn wortel voedt, vermenigvuldigt een boom zich. Als je zijn wortel afkapt, sterft hij. Diegenen die de mind begrijpen bereiken verlichting met minimale inspanning. Diegenen die de mind niet begrijpen oefenen tevergeefs. Al het goede en kwade komen van je eigen mind. Iets voorbij de mind vinden is onmogelijk...' behalve jezelf, de verlichting – maar dat is mijn toevoeging aan de sutra.

Nu zijn er een paar belangrijke dingen die Bodhidharma zegt. Het eerste is: *'Als je de mind kunt begrijpen, is al het andere ingesloten'*. Maar het woord "begrijpen" kan verkeerd begrepen worden, want de Westerse psychologie is nu de dominante psychologie over de hele wereld. West of Oost, de enige psychologie die vandaag wordt toegepast is Westerse psychologie. En de Westerse psychologie probeert de mind te begrijpen door analyse. Dat is een vergeefse inspanning.

Dat is als het pellen van een ui. De ene laag wordt weggenomen en je vindt een andere laag, frisser, wachtend op jou. Je neemt die laag weg en er is een andere laag. Sommige mensen hebben vijftien jaar continu aan psychoanalyse gedaan en nog is hun psychoanalyse niet compleet. De psychoanalisten erkennen zelf dat ze nog niet in staat zijn geweest de psyche van een enkele mens perfect, totaal te analyseren – totdat er niets in de psyche overblijft dat geanalyseerd kan worden. En zelfs dan nog hebben de psychoanalisten niet het inzicht te begrijpen dat ze misschien iets absurds aan het doen zijn. De mind kan nooit totaal geanalyseerd worden omdat het, terwijl je het analyseert, doorgaat nieuwe dingen te creëren. Het blijft niet statisch. Je gaat door met analyseren, elke week twee of drie keer, maar in de tussentijd schept de mind meer ideeën, meer verbeeldingen, meer dromen. Je kunt nooit tot een einde komen – het is simpelweg onmogelijk. En als je niet aan een einde kunt komen, tot de rotsige bodem, is je begrip van de mind heel oppervlakkig.

Het Oosten gelooft niet in analyse. Het gelooft in bewustzijn. Op twee manieren is het verschil van enorm belang. Ten eerste, voor analyse ben je afhankelijk van iemand anders; het schept een afhankelijkheid, bijna een soort verslaving. Als mensen eenmaal in psychoanalyse zijn gegaan is het heel moeilijk om ze ermee te doen ophouden, omdat ze zich in elk geval twee keer in de week, gedurende psychoanalyse, een beetje lichter voelen, verlost, een beetje ontspannen. De mind blijft spanningen verzamelen want de wortels zijn niet afgekapt: je hebt alleen de blaadjes gesnoeid.

En precies zoals je een blad snoeit, kijk dan wat er gebeurt: drie blaadjes zullen in de plaats komen van het ene dat je snoeide. De boom neemt de uitdaging aan. Je kunt de boom niet vernietigen, hij is ook een levend wezen. Het laat zijn poging tot overleven zien. Je kunt hem niet vernietigen door zijn blaadjes te snoeien; dus als je een boom met vol gebladerte wilt hebben, moet je hem snoeien. Door hem te snoeien wordt het gebladerte dikker, niet dunner.

Dus ten eerste, in psychoanalyse ben je afhankelijk van iemand anders. En je raakt er verslaafd aan. Net als met andere drugs. Ja, laat me de psychoanalyse die domineert in het Westen en geleend wordt door het Oosten een heel subtiele drug noemen. Ervan afkomen is haast onmogelijk. Je wordt moe van de ene psychonanalist en dan ga je naar een andere psychoanalist. Het is net als immuun worden voor de ene soort drug, dan stap je over op een sterkere, gevaarlijkere drug. Al snel zul je voor die drug ook immuun worden. Het zal je niets meer doen. Dan zul je weer verder moeten gaan.

Ik ben in kloosters in Ladakh geweest waar ze cobra's hadden getemd, omdat er een zekere school in India is die probeert bewustzijn te leren door drugs. Het is volkomen wetenschappelijk. De benadering ervan is wetenschappelijk, maar heel gevaarlijk. Het kan elk moment, bij elke stap verkeerd gaan. Het moet gebeuren onder een meester. Men begint met het nemen van kleine doses van een bepaalde drug en er immuun voor te worden; dan een sterkere drug, dan een nog sterkere drug; en uiteindelijk komt er een moment waarop geen drug de man iets meer doet.

Op dat punt kan alleen het vergif van een cobra hem nog een beetje iets doen. Hij wordt niet gedood door de cobra. Je zult verbaasd staan te horen – dat een man die gebeten wordt door een cobra niet kan overleven, maar deze asceten die ik in Ladakh heb gezien ... en ze zijn in veel plaatsen, in Assam, in Nagaland.

De cobra moet hen op de tong bijten, zodat het vergif onmiddellijk in de bloedstroom terecht komt, en je zult immens verbaasd staan te horen dat de cobra sterft door hen te bijten. Deze mensen zitten zo vol vergif dat de arme cobra ...

Dit is de vuurtest. Als iemand de cobra kan doden en niet gedood wordt door de cobra, is hij immuun geworden voor al het vergif in de wereld.

Maar de basismethode van die school is ook bewustzijn. Je moet alert en wakker blijven, dat is waarom geen enkele drug invloed op je heeft. Dat is het hele proces van een vreemde school – maar de man bereikt een groot bewustzijn.

Psychoanalyse is een heel milde drug. Je raakt eraan gewend, immuun voor een psychoanalist. Je moet dan naar iemand gaan die sterker is, die dieper in je verstand gaat en dingen vindt die de eerste niet kon vinden.

Dit gaat zo steeds verder. Psychoanalisten zijn er al ongeveer een eeuw, maar in honderd jaar zijn ze niet in staat geweest één man zijn mind te doen begrijpen. Psychoanalyse heeft totaal gefaald.

Bewustzijn heeft een schoonheid: het is niet afhankelijk van iemand anders; het is gewoon het verschijnen van een nieuwe kracht die slapend lag in je. En je kunt de mind niet analyseren. Dat is een volkomen zinloze oefening. Je kijkt gewoon naar de mind zonder enige analyse, zonder oordeel, zonder waardering, zonder veroordeling, zonder evaluatie – je kijkt gewoon, alsof je er niets mee te maken hebt. Je staat er los van en je bekijkt de mind.

Maar deze scheiding schept het wonder, want de mind is een parasiet; hij leeft op je bloed, hij leeft op je energie. Omdat je geïdentificeerd bent met de mind, leeft hij. Je voedt zijn wortels. En dus is het hele proces van psychoanalyse gewoon stom. Je kapt de wortels niet af; je voedt de wortels en je bent gewoon bezig de blaadjes te snoeien. Het gebladerte zal dikker en dikker worden.

Geen wonder dat psychoanalisten vier keer zo vaak gek worden dan welk andere beroepsgroep ook, en dat vier keer meer psychoanalisten zelfmoord plegen dan welke andere beroepsgroep ook ter wereld. En als dit de situatie is met psychoanalisten, wat denk je dan van hun patiënten? De patiënten zijn in de verkeerde handen gevallen. Maar psychoanalyse is in de mode en het is een van de bestbetaalde beroepen in het Westen.

Er zijn grapjes gemaakt overal ter wereld dat de Joden Jezus gemist hebben, het was hun eigen jongen die het geweldigste beroep ter wereld geschapen heeft – en van de priesters en de monniken, Katholieken en Protestanten. Ze hebben het zichzelf nooit kunnen vergeven. Nu zijn de Katholieken de rijkste religieuze organisatie.

De Joden kunnen zichzelf niet vergeven dat ze hun eigen jongen onnodig gekruisigd hebben die een groots beroep aan het scheppen was.

Maar ze hebben wraak genomen door Karl Marx, door het scheppen van een andere religie, communisme. Karl Marx was een Jood. Als de ene helft van de wereld Christen is, dan is de andere helft communist. En ze hebben het zelfs beter, want door Sigmund Freud, een andere Jood, hebben ze een duurbetaald beroep in de wereld gezet. Maar noch het christendom, noch het communisme heeft ook maar een beetje geholpen, noch heeft psychoanalyse ook maar iets geholpen. Ze hebben allemaal de mens uitgebuit op verschillende manieren.

Het communisme heeft de hele waardigheid van de mens weggenomen, zijn trots, zijn individualiteit, zijn vrijheid... het christendom heeft de mogelijkheid vernield dat je een eigen realiteit hebt. Je bent gewoon een marionet in de handen van God. De touwtjes zijn in zijn handen. Als hij wil dat je danst, dans je, als hij wil dat je huilt, huil je. Je bent geen meester over je eigen lot.

En als dan uiteindelijk de psychoanalyse komt, is die ook niet in staat gebleken de mens zijn waardigheid terug te geven. Nu zijn er miljoenen patiënten over de hele wereld in handen van de psychoanalisten. En ze zijn van hen afhankelijk als van vaderfiguren en die vaderfiguren zelf lijden aan dezelfde ziekte, aan dezelfde schizofrenie, aan dezelfde gespleten persoonlijkheid.

De Oosterse methode die door de mystici is gegeven geeft in de eerste plaats waardigheid terug aan de mens, geeft hem trots en maakt hem bewust: je hebt een verborgen bron van bewustzijn - maak het gewoon wakker en word je bewust van je mind. Dan hoef je verder niets te doen, door je gewoon bewust te worden van de mind ben je er al los van.

En vanaf het moment dat je er los van bent, voed je niet langer de wortels van de mind. De mind zal dan snel verdorren, zonder enige analyse, waarom zou je hem moeten analyseren?

Daarom zegt Bodhidharma: bewustzijn, de mind beschouwen, is de meest essentiële methode om een doorbraak te krijgen.

En als je eenmaal ook maar een stap voorbij de mind bent, ben je de wereld van nirvana binnengegaan, ben je de wereld van licht en eeuwig leven binnengegaan. Je hebt spirituele integriteit bereikt, vrijheid, en geweldige extase waar de mind zelfs niet van kan dromen.

Diegenen die de mind begrijpen bereiken verlichting met minimale inspanning. Diegenen die de mind niet begrijpen oefenen tevergeefs.

En psychoanalisten zouden inbegrepen moeten worden bij degenen die de mind niet begrijpen, en zij beoefenen op henzelf en op anderen iets dat absoluut nutteloos is. Het is pure verspilling van tijd en leven en energie. Psychoanalyse moet de mystieke wegen van het Oosten begrijpen en dan zal het door een transformatie heen gaan en kan het een enorme hulp worden voor de mensen.

Maar het probleem is dat het beroep dan verdwijnt, en duizenden psychoanalisten die zoveel geld verdienen zijn er niet klaar voor dat het beroep verdwijnt. Dit is een probleem. Het is zo'n diep probleem dat er iets op gevonden moet worden. Anders, zelfs als iemand de feiten intellectueel begrijpt, zal hij niet klaar zijn om iets te doen dat zijn eigen gevestigde belang zal vernietigen.

Het is als met dokters: ze helpen de patiënt te genezen, maar diep van binnen willen ze dat de patiënt daar zo lang zo lang mogelijk over doet. Ze willen hem niet doden want dat zou hun beroep niet ten goede komen, maar ze willen wel dat hij zo lang mogelijk tussen leven en dood blijft hangen, want hoe langer hij tussen leven en dood hangt, hoe langer ze geld aan hem verdienen.

Als hij genezen is, is het voorbij met verdienen. Als hij sterft, is het voorbij met verdienen. Dus ze willen niet dat hij leeft maar ze willen ook niet dat hij sterft. Ze willen ... en dit is heel onbewust, misschien dat geen dokter er zich bewust van is.

Ik heb eens gehoord ... Een jonge man kwam thuis van de medische universiteit nadat hij al zijn examens had gehaald. Zijn vader was een dokter en hij had zijn zoon daarheen gestuurd om ook dokter te worden. Op zijn eerste dag in de praktijk zag hij een oude vrouw die hij al bij zijn vader zag komen toen hij nog een kind was. Hij kon niet geloven dat ze nog niet was genezen.

Hij zei tegen de vader: “Nu ik hier ben, en jij bent oud en je moet wel moe zijn. Ik zal voor je patiënten zorgen.”

En na drie dagen vertelde hij tegen zijn oude vader, “Je zult verrast zijn: de vrouw die jij in dertig jaar niet kon genezen, die heb ik in drie dagen genezen!”

De vader sloeg met zijn hand tegen zijn hoofd. Hij zei, “Jij idioot! Die vrouw heeft geld voor jouw studie opgeleverd. En jij hebt haar genezen. Ze is zo rijk dat ze ook voor je twee studerende broers had kunnen betalen. En ze is sterk genoeg; ze zal niet sterven, maar we moeten haar precies in het midden houden.” De jongen kon het niet begrijpen. De oude man zie, “Leer eerst de basisregel: als een arme man naar je toekomt, genees je hem snel. En als een rijke man naar je toekomt, neem je de tijd; doe het langzaam.”

Om deze situatie te vermijden hebben ze in China al duizenden jaren een heel ander systeem in gebruik. En ik denk dat dat systeem ook het systeem voor de toekomstige mens zou moeten zijn. In China krijgt de dokter niet betaald om de patiënt te genezen, hij krijgt betaald zolang de patiënt gezond blijft. Elke dokter heeft zijn patiënten en de patiënten betalen hem zolang ze gezond blijven. Als ze ziek worden, stoppen de betalingen aan de dokter. Dan moet hij ze op zijn eigen kosten genezen. Dit lijkt vreemd, maar in de Sovjetunie zijn ze datzelfde systeem ook gaan uitvoeren – ze experimenteren ermee op kleine schaal. Maar het proces is enorm betekenisvol. Iedereen zou aan een bepaalde dokter toegewezen moeten worden; een bepaald gebied zou aan hem gegeven moeten worden. Als de mensen in dat gebied gezond zijn, dan moeten ze de dokter betalen, ze betalen voor hun gezondheid. Maar als ze ziek worden, dan moet de dokter ze uit eigen zak genezen. Natuurlijk zal hij ze dan snel genezen en hij zal niet willen dat iemand ziek is. Het is duidelijk dat China een gezonder land is dan welk ander land ook ter wereld. Ze hebben het hele patroon veranderd.

De psychanalist zou alleen betaald moeten worden als de persoon die zijn patiënt is onafhankelijk wordt, alert, voorbij zijn verstand komt. Maar als hij in de mind valt of eronder, dan zou de psychoanalist hem uit eigen zak moeten genezen. Dat zal de hele situatie veranderen.

Bewustzijn is je eigen macht.

En van je eigen macht afhangen brengt een grote vrijheid en een grote autoriteit en een grote integriteit. De mind is afgekapt van zijn wortels, al snel zal het verdorren. En de ruimte die de mind innam is niet langer door iets bezet, het is nu pure ruimte.

Dat is je echte, authentieke wezen.